

Ασπρος γάτος, μαύρος γάτος,
το σπουδαίο είναι να πιάνει ποντίκια.

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

ΩΣ γνωστόν η δουλειά δεν είναι ντροπή. Είναι μαλακία! Δουλεύω απ' το πρωί ως το βράδυ. Ασταμάτητα! Από 11 χρόνων παιδάκι.

Τηγάνιζε η γιαγιά μου αθερίνα και τη σερβίριζα εγώ στα τραπέζια μαζί μ' ένα κατρουτσάκι. Πλούσιος δεν έγινα, αλλά ποτέ δεν μου 'λειψαν τα χρήματα: από 11 χρόνων δούλευα στην ψαροταβέρνα του παππού κι έβγαζα χαρτζιλικάκι.

Η δουλειά δεν είναι ντροπή. Είναι μαλακία! Σαράντα χρόνια φούρναρης καταλαβαίνεις... Τιραμόλα τον έχω κάνει, λάστιχο. Για όλα μπορείς να με κατηγορήσεις, για τεμπέλη και οκνό, όχι. Είμαι πρόθυμος, πρόσχαρος και υπάκουος, κάνω τα πάντα - όλα σβέλτα και φτηνά χωρίς να βγάζω τσιμουδιά. Συμφέρω!

ΤΡΑΓΙΑΣΚΑΚΙΑΣ είμαι, εργατάκι μεροκαματιάρης, με όλη την κουλτούρα της απασχόλησης στο DNA. Αμα δεν είμαι απασχολημένος με κάτι, μπορεί να πάει ο νους μου στο κακό και να θρηνήσουμε αθώα θύματα. Γι' αυτό δίνε μου συνέχεια δουλειά και όλα θα πάνε καλά.

ΠΡΕΠΕΙ να κάνω πάντα κάτι για να ξεχνιέμαι. Τέτοιους μαλακοβιόληδες σαν την αφεντιά μου αποκλείεται να τους διαλύσει η κρίση.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... **μη**

Δεν ψωνίστηκα ποτέ να πω: «Είμαι ο Ρουμελιώτης και γράφω 30 χρόνια κάθε μέρα το γαμάουα χρονογράφημα και αμείβομαι αδρά». Σ' αυτή την κρίσιμη φάση νιώθω τόσο ταπεινός, τόσο αποφασισμένος για όλα και φτηνός, που γίνομαι κάθε

φέρω! Φέρνω και το βυτιοφόρο να σου αδειάσω το βόθρο, να ξεμυρίσει.

ΜΑΣΑΖ ξέρω φοβερό! Σιάτσου, ινδικό, αγκώνες, βιοενεργειακό. Εχω δουλέψει δυο χρόνια δίπλα στις πιο διάσημες βιοθεραπεύτριες.

Βγάζω τον σκύλο σου βόλτα...

μέρα όλο και πιο ανταγωνιστικός!

ΑΝΕΤΟΤΑΤΑ γράφω τα φαρμακεία σε μια επαρχιακή εφημερίδουλα που θα εκδώσεις κι αν βρεις ένα λάθος, μία απροσεξία, απόλυσέ με αμέσως! Σου γράφω ευθυμογράφημα για να χαμογελάσεις και μετά έρχομαι σπίτι σου και καθαρίζω σκάλες, τουαλέτες, σου τινάζω τα χαλιά, όλα τα κάνω φτηνά και συμ-

Χωρίς να σ' αγγίξω, σου παίρνω όλη την ένταση απ' το σώμα, τον πονοκέφαλο, τον πόνο της περιόδου. Ρώτα για μένα αυτούς που πρέπει και θα μάθεις...

ΔΕΝ είναι ντροπή. Μπορώ να σου ψιθυρίζω παραμύθια μέχρι ν' αποκοιμηθείς, γλυκιά μου. Για ζιγκολό σε τέτοια ηλικία δεν με παίρνει - ξέχνα το. Μπορείς όμως να μου τηλε-

φωνείς όταν αυτό το γουρούνι σε κάνει να νιώθεις μόνη και δυστυχισμένη κι εγώ να σου λέω τη μια στιγμή γλυκόλογα, και την άλλη προστυχίες, για να σου τονώνω το ηθικό, να σ' ανεβάζω σαν γυναίκα, να σε κάνω θεά!

ΜΠΟΡΕΙΣ επίσης, έναντι ενός μικρού αντιτίμου, να με προσβάλεις, να με υβρίσεις, να με ταπεινώσεις! Δεν έχω μειωμένη αυτοεκτίμηση ούτε είμαι κομπλεξικός. Για δουλειά πρόκειται, δεν είναι ντροπή: Εκτονώνεις φραστικά όλη την έντασή σου επάνω μου, ηρεμείς κι εγώ παίρνω τα μισά απ' όσα θα 'δινες στον ψυχίατρο. Δεν χρειάζεται καν να μπει στην κίνηση και στο μποτιλιάρισμα για να 'ρθεις στο χώρο μου. Δέχομαι αδιαμαρτύρητα μπινελίκια τώρα και τηλεφωνικά! Κατόπιν ραντεβού ή αν είσαι καλός πελάτης σε ανοιχτή γραμμή 24 ώρες το 24ωρο μπορείς να εξευτελίσεις εμένα και τους συνεργάτες μου. Δεκτοί και υπουργοί που μόλις τους έχουν ταπεινώσει οι υπαλληλίσκοι της τρόικας.

ΑΛΒΑΝΕ, έρχομαι και βάφω το σπίτι σου στα Τίρανα ο χρυσοχέρης με 5 ευρώ την ώρα μεροκάματο. Με την ίδια αμοιβή, κυρία, βγάζω τον σκύλο σας βόλτα στο πάρκο για να κατουρήσει. Ευχαριστώ εκ των προτέρων.

* Καλημέρα ωρέ σεις

Κάποιοι λέγαν τα ίδια 100-150 χρόνια πριν:

“Αν μας έλεγε κανένας αυτεϊνή την λευτεριά όπου γευόμαστε, θα παρακαλούσαμε τον Θεόν να μας αφήσει εις τους Τούρκους άλλα τόσα χρόνια, όσο να γνωρίσουν οι άνθρωποι τι θα ειπή πατρίδα, τι θα ειπή θρησκεία, τι θα ειπή φιλοτιμία, αρετή, τιμιότητα. Τις πρόσοδες της πατρίδας τις κλέβομεν, από υποστατικά δεν της αφήσαμεν τίποτας, σε “πηρεσίαν να μπουόμεν”, ένα βάνομεν εις το ταμείον, δέκα κλέβομεν...”

Αγοράζομεν πρόσοδες, τις τρώμε όλες. Χρωστούν εις το Ταμείον δεκαοχτώ κατομμύρια ο ένας και ο άλλος. Οι αγωνισταί, οι περισσότεροι και οι χήρες κι αρφανά δυστυχούν. Πολυτέλεια και φαντασία - γεμίσαμεν πλήθος πιανοφόρια και κιθάρες. Οι δανεισταί μας ζητούν τα χρήματα τους, λεπτό δεν τους δίνομεν από αυτά - κάνουν επέμβασιν εις τα πράγματά μας. Και ποτές δεν βρίσκομεν ίσιον δρόμον. Πως θα σωθούμε εμείς μ' αυτά και να σκηματιστούμεν εις την κοινωνίαν του κόσμου ως άνθρωποι; Ο Θεός ας κάμη το έλεός του να μας γλητώση από τον μεγάλον γκρεμόν όπου τρέχομεν να τζακιστούμεν.”

I. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ (150 χρόνια πριν)

* Πώς να κάνετε εχθρούς

Εγγραψε η λονδρέζικη εφημερίδα “the guardian” για το Ισραήλ:

“Όταν τα κράτη κάνουν λάθη, υπόσχονται αμερόληπτες έρευνες, εκφράζουν τη μετάνοιά τους στις οικογένειες των θυμάτων, ζητούν συγγνώμη. Όχι όμως η κυβέρνηση του Μπενιαμίν Νετανιάχου. Η επίσημη αντίδραση του Ισραήλ στην επιδρομή των κομάντος εναντίον της ανθρωπιστικής νηοπομπής (...) ήταν σχεδόν εξίσου αποτροπαία με την ίδια την επίθεση. Η πολιτική των Ισραηλινών ήταν πρώτα να πυροβολήσουν και εν συνεχεία να δυσφημίσουν τα θύματα. (...) Είναι απίθανο να μείνει η Τουρκία άπρακτη μπροστά στη δολοφονία των πολιτών της. (...) Η αποξένωση όχι μόνο από τα 72 εκατ. Τούρκων αλλά και από το μοναδικό μουσουλμανικό μέλος του ΝΑΤΟ θα έχει ευρείες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο Ισραήλ. Μέρα με τη μέρα το Ισραήλ αυτο-απομονώνεται από το διεθνές δίκαιο και την παγκόσμια κοινή γνώμη. Η δε Ουάσιγκτον βλέπει το κόστος της υποστήριξης της αυτοκαταστροφικής συμπεριφοράς του στρατηγικού της εταίρου στη Μέση Ανατολή να αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο. (...) Πρώτα ήρθε η άρνηση του κ. Νετανιάχου να σταματήσει τον εποικισμό στην αραβική Ανατολική Ιερουσαλήμ. Τώρα το

Μαζί μας ή με τον εχθρό;

Ο Συνασπισμός τάχθηκε με τις διεθνείς μεταλλευτικές εταιρείες κολοσσούς για να τις προστατεύσει από τον φόρο που προτείνει η κυβέρνηση για τα υπερκέρδη τους, αλλά στις εθνικές εκλογές που θα γίνουν σε μερικούς μήνες ή και εβδομάδες θα ζητήσει την ψήφο των εργαζομένων, των συνταξιούχων και των μικροεπιχειρηματιών, αφού πέντε δισεκατομμυριούχοι εκμεταλλευτές του εθνικού πλούτου δεν μπορούν να κάνουν πρωθυπουργό τον Τόνι Αμποτ με μια χούφτα ψήφους τους.

Ο Τόνι Αμποτ πρέπει ν' αποφασίσει αν είναι με αυτούς που θα ωφεληθούν από τη φορολογία των κροίσων ή αν θα συνεχίσει να προστατεύει τα υπερκέρδη των μεταλλευτικών εταιρειών.

Θα ήθελα να μας πει ο κ. Αμποτ πόσα δις δολάρια θα πρέπει να κερδίζουν η κα Τζίνα Ράινχαρτ ή ο Αντριου Φόρεστ και ο Κλάιβ Πάλμερ για τον... κόπο τους, όταν ο βασικός μισθός ενός εργαζόμενου οικογενιάρχη είναι λιγότερα από \$600 την εβδομάδα και η σύνταξη γήρατος είναι μικρότερη από \$300;

Είναι ντροπή να λένε οι πραιτωριανοί των κροίσων ότι έσωσαν την οικονομία τής Αυστραλίας, όταν ο πραγματικός σωτήρας αυτής τής χώρας είναι η γενναιοδωρη φύση που τοποθέτησε θησαυρούς στο υπέδαφός της. Οι μεταλλευτικές εταιρείες δεν κατασκευάζουν τίποτε για να βοηθήσουν την εθνική οικονομία, απλά σκάβουν τη γη και μεταφέρουν στα πέρατα της γης το πολύτιμο χρώμα χωρίς καν να το επεξεργαστούν. Κανείς δεν αμφισβητεί το δικαίωμα των μεταλλευτικών εταιρειών να κάνουν κέρδη, αλλά γιατί οι ιδιοκτήτες τους να κερδίζουν απείρως περισσότερα από τις επενδύσεις τους, από όσα οι υπόλοιποι επιχειρηματίες και επενδυτές;

Εκείνο που δεν μάς εξηγούν είναι γιατί θα χρεοκοπήσουν -όπως λένε- οι κροίσου επειδή θα πληρώνουν μεγαλύτερους φόρους. Κάποτε οι εταιρείες στην Αυστραλία πλήρωναν φόρο εισοδήματος 47% και δεν χρεοκοπούσαν, τώρα η κυβέρνηση Ραντ προτείνει να μειωθεί ο φόρος τους στο 28% και ο Αντριου Φόρεστ καταγγέλει τον πρωθυπουργό ότι είναι... κομμουνιστής!

Κατά την φτωχή μου γνώμη η κυβέρνηση Ραντ όχι μόνο δεν θα πρέπει να υποχωρήσει μπροστά στον οικονομικό τραμπουκισμό των μεταλλευτικών εταιρειών που απειλεί την ομαλή λειτουργία τής δημοκρατίας στη χώρα μας, αλλά και να επιβάλει την ίδια φορολογία για τις τράπεζες που κάνουν μυθώδη κέρδη με τα χρήματά μας.

Ούτε αυτές παράγουν τίποτε, απλά παίρνουν τα χρήματα από τους τρέχοντες λογαριασμούς μας χωρίς να πληρώσουν ούτε ένα σεντ και τα τοκίζουν με επιτόκιο 16% στις πιστωτικές κάρτες, ή κάνουν δισεκατομμύρια δολάρια κέρδη από τα υπερβολικά τέλη που χρεώνουν στους πελάτες τους για τις τραπεζικές υπηρεσίες.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο εργαζόμενος πρέπει να πάει στο διαιτητικό δικαστήριο για να πάρει μια μικρή αύξηση στο μισθό του, ή ο συνταξιούχος να είναι στο έλεος τής κάθε κυβέρνησης, αλλά οι τράπεζες και οι μεταλλευτικές εταιρείες να είναι υπεράνω κάθε κυβερνητικού ελέγχου.

Ισραήλ άρχισε τον καβγά με έναν βασικό μουσουλμανικό σύμμαχο των ΗΠΑ. Η άρνηση του Ισραήλ να δεχτεί μια διεθνή έρευνα (για την επιδρομή) θα ενισχύσει απλώς την άποψη ότι έχει αναδειχθεί σε στρατηγικό μειονέκτημα για τα συμφέροντα της χώρας που εγγυάται την επιβίωσή του.”

* Καλόο!

Μετά από ένα καυγά, η γυναίκα λει στο σύζυγο της.

-Το ξέρεις ότι όταν σε παντρεύτηκα ήμουν τελείως ηλίθια;!

Και ο σύζυγος απαντά:

-Ναι γλυκιά μου, απλώς τότε ήμουν πολύ ερωτευμένος για να το καταλάβω!

Ακόμη ένα:

Είναι ένας πελαργός και κουβαλάει ένα γέροντα 80 χρονών. Κάποια στιγμή γυρνάει ο γέροντας και λεί στον πελαργό:

- Έλα μαλάκα, παραδέξου ότι χαθήκαμε.